

काथः कृतः कान्तति कण्ठकुञ्जं
कण्ठीरवः कुञ्जरमाशु यदत् ॥
सिंहाननो वासकः । शब्दरी हरिद्रा ।
“किरातकटकाकण्ठाकुटजकण्ठकारीशटी-
कलिद्रुकिलिमाभयाकटुककटफलाशोधरैः ।
विषामलकपुष्करानलकुलीरशुद्धौष-
धैर्भक्षीषधसखैरयं जयति कण्ठकुञ्जं गणः ॥”
शटी कञ्चूरः । कलिद्रुः विभौतकः । किलिमं
देवदारुः । कटुकं मरिचम् । विषा अतिविषा ।
पुष्करं पुष्करमूलम् । वृषः वासकः । वृषा-
दिभिः किंविशष्टैः महीषधसखैः मही-
षधस्य सखिभिः । तेन एतेः सहितेन मही-
षधेन इत्यर्थः ॥ * ॥ अथोष्णवातादिप्रवृत्त-
मध्यक्षीणवातादिहेतुकानां कुम्भोपाकादिसन्नि-
पातज्वराणां त्रयोदशानां चिकित्साभिधीयते
सा च तुल्यहेतुकानां विस्फुरकादीनां त्रयो-
दशानामिव विधातव्या । इति सन्निपातज्वरा-
धिकारः । इति भावप्रकाशः ॥
सन्निपातनुत्, पुं, (सन्निपातं नुदतीति । नुद् +
क्विप् ।) नेपालनिम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सन्निबद्धः, त्रि, सम्यग्बन्धनयुक्तः । संनिपूर्वबन्ध-
धातोः कर्मणि क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
सन्निबन्धनं, क्ली, सम्यङ्निश्चितबन्धनम् । सम्यग्
विबन्धनम् । संनिपूर्वकबन्धधातोरेतत्प्रत्ययेन
निष्पन्नम् ॥
सन्निभः, त्रि, (सम्यक् निभातीसि । सं + नि +
भा + कः ।) सदृशः । इति जटाधरः ॥ (यथा,
भागवते । ३ । १३ । २२ ।
“भगवान् यद्यपुष्पो जगज्जागिन्द्रे सन्निभः ॥”)
सन्निरुद्धगुदः, पुं, (सन्निरुद्धं गुदं यस्मात् ।) गुह्य-
हारोद्भवरोगाविशेषः । इति भावप्रकाशः ॥
(यथा, सुश्रुते । ४ । २० । ४२ ।
“सन्निरुद्धगुदं रोगं वस्त्रिकं वस्त्रिरोहिण्यम् ।
प्रत्याख्याय यथायोगं चिकित्सासतमथापरेत् ॥”
तन्निदानादि क्षुद्ररोगशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
सन्निविष्टः, त्रि, (सं + नि + विश् + क्तः ।) उप-
विष्टः । यथा,—
“ध्येयः सदा सविष्टमण्डलमध्यवर्ती
नारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः ।
केयूरवान् कनककुण्डलवान् किरीटी
हारौ हिरण्ययवपुष्टं तशङ्खचक्रः ॥”
इत्यादित्यह्वयम् ॥
निकटः । इति केचित् ॥
सन्निवृत्तिः, स्त्री, (सं + नि + वृ + क्तन् ।) सम्यङ्
निवर्तनम् । (यथा, रघुः । १० । २० ।
“गतिरुत्तं वीतरागाणामभूयः सन्निवृत्तये ॥”)
सन्निवेशः, पुं, (संनिवेशन्ते धत्तेति । सं + नि +
विश् + घञ् ।) पत्तनादिषु दिगादिपरिच्छिन्न-
प्रदेशः । पूर्वदिगाद्यावाच्छत्ररुहम् । इति
अमरः ॥ पुरादेर्बाह्विहरणभूमिः । इति
श्वाम्यादयः ॥ तत्पर्यायः । निकर्षणम् २ । इत्य-
मरभरती ॥ किञ्च ।

“नगरादिबहिः खैरविहारचारुभूमिषु ।
तत्र इयं निगदितं सन्निवेशो निकर्षणम् ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, रघुः । १४ । ७६ ।
अश्वत्थतीरां मुनिसन्निवेशै-
स्तमोऽपहन्तीं तमसां वगाह्य ॥”
संस्थानम् । यथा, कुमारे । ३ । ४५ ।
“उत्तानपानिद्वयसन्निवेशात्
प्रफलराजौवमिवाङ्गमर्थे ॥”)
सन्निहितं, त्रि, (सं + नि + धा + क्तः ।) निकट-
स्थितम् । यथा, ब्रह्मपुराणे ।
“मह्यादौ कृष्णपते तु भूमौ सन्निहिता भवेत्
यावत् पुष्कममावास्यां दिनानि दश पञ्च च ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥
(अग्निविशेषे, पुं । यथा, महाभारते । ३ ।
२२० । १८ ।
“प्राणानाश्रित्य यो देहं प्रवर्तयति देहिनम् ।
तस्य सन्निहितो नाम शब्दरूपस्य साधनः ॥”)
सञ्चासः, त्रि, (सं + नि + अस् + क्तः ।) सम्यङ्-
न्यासोक्तः । समर्पितः । यथा,—
“योगसञ्चासकर्मणां ज्ञानसंज्ञकसंशयम् ।
आत्मवन्तं न कर्मणि निबध्नन्ति धनञ्जय ॥”
इति भगवद्गीतायाम् ४ अध्यायः ॥
सञ्चासः, पुं, (सं + नि + अस् + घञ् ।) जटा-
मांसी । इति शब्दचन्द्रिका ॥ काम्यकर्मणां
न्यासः । इथा,—
“काम्यानां कर्मणां न्यासं सञ्चासं कवयो विदुः
अर्थकर्मफलत्यागं प्रादुस्तागं विचक्षणैः ॥”
इति श्रीभगवद्गीतायाम् १८ अध्यायः ॥
अपि च ।
“सञ्चासः कर्मणां न्यासः कृतानामकृतेः सहा
कुशलाकुशलाभ्यान्तु प्रहाणं न्यास उच्यते ॥”
इति भाष्ये १२० अध्यायः ॥*॥
चतुर्थाश्रमः । तदाश्रमधर्मा यथा,—
“सर्वसङ्गपरित्यागो ब्रह्मचर्यसमन्वितः ।
जित्तेन्द्रियत्वमावासे नैकस्मिन् वसतिश्चिरम् ॥
अनारम्भस्तथाहारे भिक्षा विप्रे ह्यनिन्दिते ।
आत्मज्ञानविवेकश्च तथा ह्यात्मावबोधनम् ॥
चतुर्थे चाश्रमे धर्मा ह्यस्माभिस्ते प्रकीर्तितः ॥”
इति वामने १४ अध्यायः ॥*॥
तदाश्रमकालादि यथा,—
“एवं वनाश्रमे स्थित्वा तृतीयं भागमायुषः ।
चतुर्थमायुषो भागं सञ्चासेन नयेत् क्रमात् ॥
अग्नीनात्मनि संस्थाप्य हिजः प्रव्रजितो भवेत् ।
योगाभ्यासरतः शान्तो ब्रह्मविद्यापरायणः ॥
यदा मनसि सम्यक् वेदेषु सर्व्ववस्तुषु ।
तदा सञ्चासमि क्लृप्तं पतितः स्वादिपश्ये ॥
प्राजापत्यादिभ्योऽष्टिमान् योमथवा पुनः ।
दान्तः पक्ककषायोऽसौ ब्रह्माश्रममुपाश्रयेत् ॥”
इति कौर्म्येऽपविभागे २० अध्यायः ॥*॥
कली चक्षियवैश्रयोः सञ्चासनिषेधो यथा,—
“अश्वमेधं गवालशं सञ्चासं पलपैदकम् ।

देवरेण सुतोत्पत्तिं कली पञ्च विवर्जयेत् ॥”
इति कली सञ्चासनिषेधकं चक्षियवैश्रयविष-
यकम् इति मलमासतत्त्वम् ॥ सञ्चारप्रति-
षेधकं कली चक्षियोर्भवेत् । इति मलमास-
तत्त्वप्रतिज्ञायां श्रीरघुनन्दनभट्टाचार्यः ॥ * ॥
चैत्रमासे सञ्चासकरणप्रमाणं यथा,—
“चैत्रे शिवोत्सवं कुर्यात् नृत्यगीतमहोत्सवैः ।
जायात् त्रिसन्ध्यं रात्रौ च हविष्याश्री लिते-
न्द्रियः ।
शिवस्वरूपतां याति शिवप्रीतिकरः परः ॥
क्षत्रियादिषु यो मर्त्यो देहं संपीड्य भक्तितः ।
अश्वमेधफलं तस्य जायते च पदे पदे ॥
सर्व्वं कर्मपरित्यागो शिवोत्सवपरायणः ।
भक्तैर्जागरणं कुर्याद्वात्री नृत्यकुतूहलैः ॥
नानाविधैर्भक्ष्यावाद्यैश्चैवैव विविधैरपि ।
नानाविधैर्भक्त्यैः प्रीयते शङ्करप्रभुः ॥
किमलभ्यं भगवति प्रसन्नं नीललोहिते ।
तस्मात् सर्व्वं प्रयत्नं न तोषणीयो महेश्वरः ॥
शङ्खाद्यं शङ्खतोयं वर्ज्जयेत् शिवसन्निधौ ।
ग्रामाह्निरिमं शश्वोरुत्सवं कारयेन्मुदा ।
उपोष्य हुत्वा संक्रान्त्यां व्रतमेतन् समापयेत् ॥”
इति बृहन्नृसिपुराणे उत्तरखण्डे ८ अध्यायः ॥
सञ्चासी, [न]पुं, (संन्यासोऽस्यास्तीति । इति ।
सञ्चासाश्रमविशिष्टः । चतुर्थाश्रमो । तत्पर्यायः
पाराशरी २ मस्वरी ३ परित्राद् ४ कर्मन्दीप
श्रमणः ६ भिक्षुः ७ । इति जटाधरः ॥ तस्य
लक्षणं यथा । सर्व्वं गृह्यादिकं त्यक्त्वा सुष्ठित-
मुण्डो गैरिककौपीनाच्छादनं दण्डं कमण्डलुश्च
बिभ्रत् भिक्षावृत्तिर्निर्जने तीर्थे वा स्थित्वा
केवलमोश्वराराधनं करोति यः स सञ्चासी ।
स तु सतुल्यधः । कुटीचरः १ बद्धदकः २
हंसः ३ परमहंसः ४ । तस्य धर्मा यथा,—
“सदके वा कदके वा लोष्ट्रे वा काङ्घने तथा
समबुद्धिस्थं शश्वत् स सञ्चासीति कीर्तितः ॥
दण्डं कमण्डलुं रत्नवस्त्रमात्रञ्च धारयेत् ।
नित्यं प्रवासी नेकत्र ४ सञ्चासीति कीर्तितः ॥
शुद्धाचारहिजाञ्च सुदुक्ते लोभदिर्वर्जितः ।
किन्तु किञ्चिन् याचेत् स सञ्चासीति कीर्तितः
न व्यापारो नाश्रमो च सर्व्वं कर्मविवर्जितः ।
ध्यायिहारायणं शश्वत् स सञ्चासीति कीर्तितः
शश्वत्कीर्त्तौ ब्रह्मचारी सभाषालापवर्जितः ।
सर्व्वं ब्रह्ममयं पश्येत् स सञ्चासीति कीर्तितः ॥
सर्व्वं च समबुद्धिश्च हिंसामायाविवर्जितः ।
क्रोधाहङ्काररहितः स सञ्चासीति कीर्तितः ॥
अयाचितोपस्थितश्च मिष्टामिष्टश्च भुङ्क्त्वान् ।
न याचेत् भक्ष्यार्थं स सञ्चासीति कीर्तितः ॥
न च पश्येत् सुखं स्त्रीणां न तिष्ठेत्तन्मोपतः
दारकीमपि योषाञ्च न स्पृशेद् यः स भिक्षुकः ।
अयं सञ्चासिनां धर्म इत्याह कमलोद्भवः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ३३ अध्यायः ॥*॥
अपि च ।
“सर्व्वं न्यासी हरौ भूप धर्मः सञ्चासिनां भुवम्